

פסקין רב שלמה זלמן ברוין לכבוד יום הזיכרון - שיעור 405

I. פסקי ששמעתי מפי הרב

- א) אין איסור להשתמש בבייבי וויפס שאין מתכוון לסתוט והרי רק פסיק רישא שהולך לאיבוד ולכבוד הבריות יש להתריר והמחמיר יחמור על עצמו ולא על אשתו וכן שמעתי מרוב דוד פינשטיין דכן סבר רב משה (אג"מ ז-ע)
- ב) מי שישב בבית הכסא ואין לו נייר קרוע יכול לקרואו בשינוי כגון בפרקנו
- ג) מותר להסיר השLEG ממדרגות ביתו שהם ברשות היחיד אבל רק כדי הילוך איש אחד ולא יותר
- ד) הוא חתום נגד עשיית עירוב לכל ברוקליין אבל לא ברחוב פרטי ודלא כהאג"מ ד-פ"ז-פ"ט) דאסר אפילו רחוב פרטי
- ה) הרבה לא התיר להוציא ע"י נכרוי חוליה או זקן שהוא בתורת חי נושא את עצמו בכיסא גלגלים לרה"ר לשמה במשפחה וג"כ לא רצה לאסור (yellow light) ובאופן וואבאר ו) לא רצה להתריר לבן לנסוע לארץ ישראל בשבת להיות עם אמו שהיא מסוכנת בבית חולמים
- ו) מותר לומר לנכרוי לפתוח המזג אויר ביום חמ זהו שבות דשבות במקום צורך גדול (ז"ז-ה) ודלא כהאג"מ (ד-ז"ז-ז)
- ז) לא רצה להתריר ליודי להגביה חום התרמוסטט בפרקנו לצרכי חוליה שאין בה סכנה
- ט) אמר לי דמותר לקנה השומן מן הקוגל כשהוא צף לעלה דין זה אסור משום בורר י) הרוב התיר לצד דבריהם בהסכמה אם מצטרפים מהם זהו אינו מינו ניצוד ומלאכה שאינה צריכה לגופה ובמקום מצוה התירו ודלא כהגרש"ז אויערבאך שאסר
- יא) עיקור הידור באטרוג הוא הגידול וצורתו ולא הנקיות
- יב) בן תורה שאין לו כל כך ממון וקנה ד' מיניהם יקרים פסולים הם
- יג) אני הבאתני להרב מן ענפים שנקרו sleeping willows והוא אמר לי שהם כשרים לערכות וחלק על אשתו שאמרה שהם פסולים
- יד) בעניין אם הרוב צריך לשמנוע אל אשתו אמר לי יסוד גדול דיقول לומר לה "דאני שומע לקולך כמו שאתה שומעת לקולוי"
- טו) הרוב אכל iceberg lettuce למזרע בליל פסח כמו שנ Hag רב אהרן קاطלר
- טו) הרוב אכל האפיקומן אחר חצות بلا שום תנאי של האבני נזר

- יז) הרוב לא רצה להתריר למי שלובש תפילין בחול המועד להתפלל בבית המדרש וامر להם להתפלל בהעוזרת נשים אבל אין צורך לברך ברוך ... שעשני כרצונו
- יח) הוא סבר שאין שיך להכשיר המכונה שטיפה (dishwasher) ודלא כהאג"מ (י"ז ז - כ"ח-כ"ט) שנוטה להקל ע"ש
- יט) אין לאסור ללימוד תורה אצל ברכית שחיה אפילו אם שכיה שגעה במקום מכוסה שבגופו (שערים מצויינים בהלכה ז - ט)
- כ) הוא סמך על פסקים של ג' מהגדולי האחראוניים והנודע ביהדות והפמ"ג והחתם סופר
- כא) העיקר שלמדתי מהרב היה לשמו על המצב ואם המצב היה קשה מאד צריכים להשתדל למצוא היתרים ואם לאו אין צריכים

II. פסקי שנמצא בספריו שערים מצויינים בהלכה

- א) מותר להכנס מים במרקך שייעשה קרה דבזמנינו שימושים בהקרח ליתנו בכוס מים להקר המים לכן יש שם משקה עליון ושותים אותו כן אין זה נולד משא"כ בזמןם (שו"ת דובב משרים י"א) שהיו רוצחים שישאר נגף וקרוש ולכן אין שם משקה עליון (פ - י"ק)
- ב) עשה קשר אחד ועליו עניבה ראוי להחמיר לכתלה מ"מ אין לגוער למי שעושה כן (פ - מ"ז)
- ג) אסור לשפשף השיניים בمبرשת דהוא פסיק רישא להוציאם דם מהণיכים (פ - מ"ח) וע"ע באג"מ (ח - קי"ג)
- ד) בית הכסא שנסתם ע"י נייר וכדומה מותר לדחוף בכלים המוכן לזה ולפותחו דמי תיקון דרבנן לכבוד הבריות (פ - ס"ט) וע"ע באג"מ (ד - ט - ט)
- ה) בעניין קבלת הסמיכה להיות מורה הוראה כתוב ע"פ שאין לו סמיכה אם בקי דיןנו כמושחה (חו"ע כ"ה - ח) ואם אין בקי בהוראה לא מהני הסמיכה (קפ"ה - י"ג)
- ו) מי שנתחלפו לו כליו במקומות שרבים מהתאסfine המנהג שאין מקפידין בדבר ומשתמש כל אחד בשל חבירו עד שיפגשו ומחליפין בחזרה (קפ"ז - ט"ז) וזה כהעורך השלחן וע"ע באג"מ (ס - ט - ז) נדרש תקנה על זה
- ז) מותר להזכיר שמו של אותו איש ובשם אמרו ע"ג דההמון עם נזהרים זה דגם שאר בני אדם נקראים כן ובבעל נשף יריחיק מזה (קס"ז - י"ד)
- ח) אם אין יודע יודע יום מיתה אביו ואמו מותר לקבוע יום אחד לשניהם (יל"ח - ז)
- ט) העיקר דששת מצות חיובן תמידי ולא יפסקו אפילו רגע אחד מהם כ) שיש אלקות ה) דין זולתו ה) והוא אחד ג) לאחבו ג) וליראותו ג) ולא תחותר (ה - ה בשם החינוך)